

З ЛЮБОВІ

І

«З гешефту лиш, кажете, жениться жид,
А серця у нього немає...
А знаєте, кільки гешефт той не раз
Любві в собі й горя скриває?»

Гешефт! А який то, спитайте, гешефт?
Що, всякими бідами битий,
Відмалку в тій думці ховається жид,
Щоб, хоч оженившись, пожити!

Сто раз не доїсть, не доп'є, не доспить.
І голод, і бійку приймає,
То й знає він добре, що в нужді такій
Любов, наче цвіт, ув'ядає.

Не бійтеся, вміє цінить він любов
І всю благодать її божу!
Та що, як землі під картоплю нема,
Куди його думать про рожу!..

Та от хоть би й я! Чи сидів би я тут,
У клятому сьому застінку,
Якби я з любові не був оженився,
Якби не любив свою жінку!